

Liederen en gedichtjes voor de zondagsschool

<https://hdl.handle.net/1874/234775>

IEDEREN

EN

GEDICHTJES

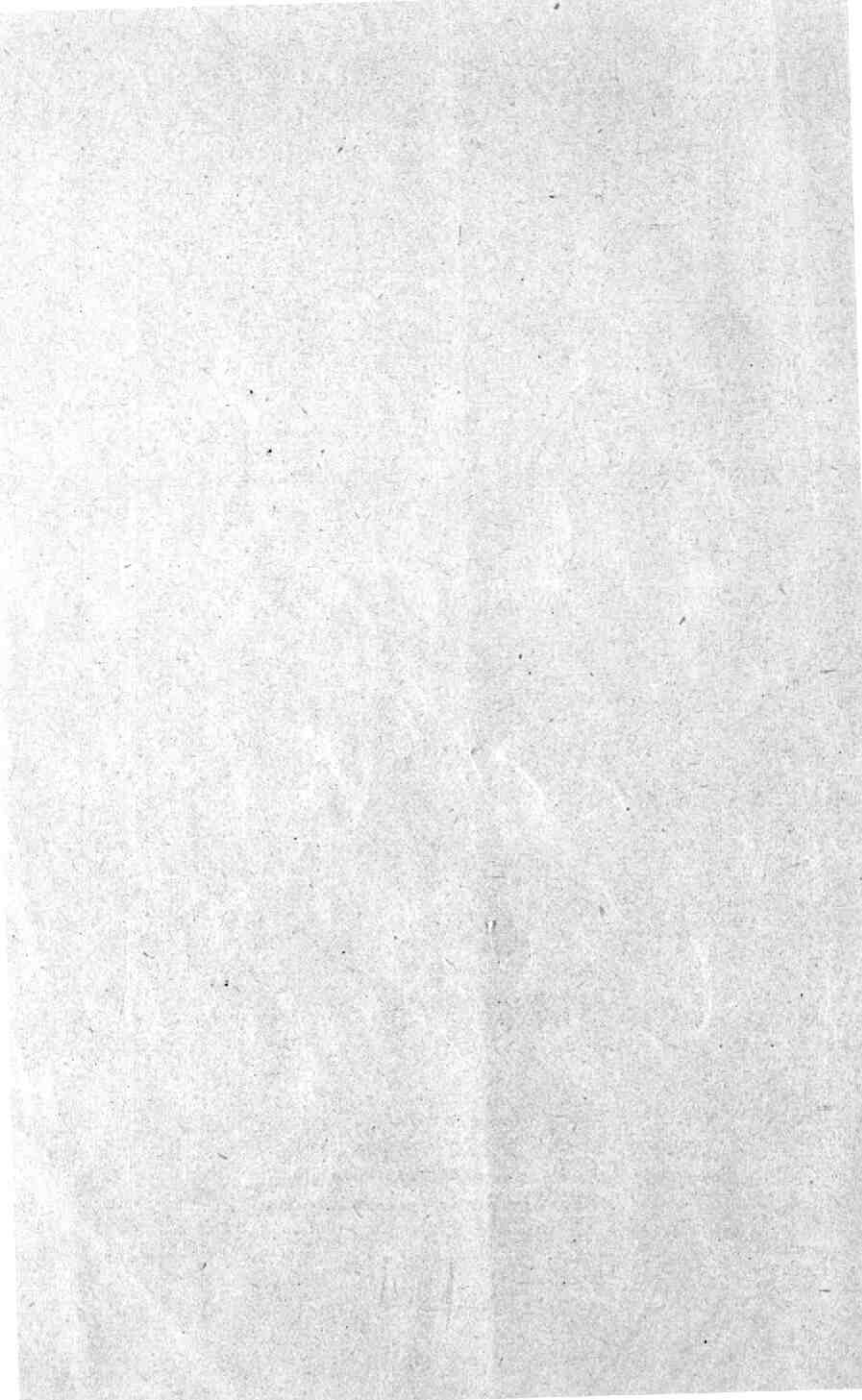
VOOR DE

ZONDAGSSCHOOL

24e Duizend

NIJMEGEN

H. C. A. THIEME

LIEDEREN

EN

GEDICHTJES

VOOR DE

ZONDAGSSCHOOL

24e Duizend

NIJMEGEN
H. C. A. THIEME

VOORBERICHT.

Toen in September des vorigen jaars de ondergeteekende, in het voorbericht van het thans in een tweede uitgave verschijnend bundeltje, den wensch uitte, dat de arbeid der Dames MOSSEL en FLES ook andere Zondagsscholen mocht ten goede komen, had hij zich niet durven vleien met de hoop, dat die wensch zoo spoedig en zoo ruimschoots zou worden vervuld. Binnen enkele maanden toch was de gansche oplage van 5500 exemplaren zoo goed als uitverkocht, en op de laatste te Rotterdam gehouden vergadering van Dames onderwijzeressen onzer Zondagsscholen werd van verschillende zijden de zeer gewaardeerde verklaring gehoord, dat het bescheiden bundeltje der Utrechtsche Dames inderdaad in een bestaande en dringende behoefte had voorzien.

Toch verheelden zich de Dames-redactrices 't allerminst de leemten en gebreken van haar werk. In enkele hebben zij bij deze nieuwe uitgave trachten te voorzien. Bij een vergelijking met de eerste uitgave zal het den belangstellenden blijken, dat sommige, naar der redactrices eigen of naar anderer gewaardeerd oordeel, minder geschikte gedichtjes werden geschrapt en eenige nieuwe werden opgenomen.

Voorts onderscheidt zich deze uitgave door de opname van melodieuze voor het meerendeel der gedichtjes. Hiermede is aan een van verschillende zijden geuit wensch voldaan. Bij de keus en de samenstelling dier melodieuze werden de Dames-redactrices welwillend ter zijde gestaan door den Heer RICHARD HOL, die niet alleen het bundeltje met enkele zangwijzen van eigen compositie verrijkte, maar ook zijn zoo bij uitstek bevoegd oordeel over het geheele muzikale deel ten beste gaf. Hij ontvange voor die zeer gewaardeerde medewerking den hartelijken dank der Dames-redactrices en der Directie van de Utrechtsche Zondagsschool. Naast den Heer HOL zijn wij mede groote erkentelijkheid verschuldigd aan Mej. C. VAN RENNES, die voor vele liedjes lieve en geschikte melodieuze componeerde. Zij houde zich verzekerd, dat haar groote bereidwilligheid door het Bestuur der Utrechtsche Zondagsschool zeer wordt op prijs gesteld.

Nog blijft mij over, mede te deelen, dat de meeste liederen alleen met begeleiding kunnen worden gezongen. Op aanvraag aan haar adres: Domplein, Utrecht, is Mej. A. FLES, aan wie de Utrechtsche Zondagsschool voor haar ijverige bemoeiingen op muzikaal gebied bijzonderen dank schuldig is, bereid omtrent die begeleiding de noodige inlichting te geven.

Moge het bundeltje, ook in nieuwen vorm, een gunstig onthaal vinden, en het alzoo blijken, dat de Dames MOSSEL en FLES niet alleen de Utrechtsche, maar vele Zondagsscholen met haar arbeid hebben verplicht.

Utrecht, 15 October 1882.

NOLST TRÉNITÉ.

Bij de tweede uitgave.

Op de vergadering van onderwijzeressen aan Zondagsscholen in moderne richting, gehouden te 's Hage in Mei '84, werden bezwaren geopperd tegen eenige onzer zangwijzen.

Dit was ons eene aanleiding alle melodieën te herzien, sommige te doen vervallen en enkele nieuwe daaraan toe te voegen. Wij zijn, onder vriendelijke medewerking van den Heer HOL, ernstig en nauwgezet te werk gegaan, zooals blijken zal uit de veranderingen, die vele liederen ondergingen. Aan de gegronde bezwaren, ons op bovengenoemde vergadering kenbaar gemaakt, meenen we thans te gemoet te zijn gekomen.

Vele onzer melodieën (o. a. I n°. 15, 52, 68, — III n°. 9) zijn niet zonder begeleiding bruikbaar.

Gaarne hadden wij bij I n°. 71 de bekende wijze van VERHULST opgenomen; de uitgever meende echter, ons dat niet te kunnen toestaan. Men vindt die melodie in „Ned. Zangwijzen (I^e bundel)”, uitgave van Gebr. BELINFANTE te 's Hage.

Utrecht, }
Nijmegen, } Februari '85.

A. F.
J. F. D. M.

Bij de derde uitgave.

Aan ons herhaald verzoek ons nieuwe liederen toe te zenden om daarmee dezen druk te vermeerderen werd slechts door enkelen gevolg gegeven.

Terwijl we dezen daarvoor vriendelijk dank zeggen, berichten wij, dat het ons wenschelijk voorkwam met de opname hunner inzendingen te wachten tot een volgende uitgave, wanneer we hopen in staat te zullen zijn een grootere uitbreiding aan ons werkje te geven.

Utrecht, }
Nijmegen, } Mei '87.

A. F.
J. F. D. M.

Bij de vierde uitgave.

De vierde uitgaaf van ons bundeltje „Liederen en Gedichtjes” wordt hiermede aan de Zondagsscholen aangeboden. Het boekje is met een 16tal nummers vermeerderd, terwijl onder sommige versjes, die vroeger niet gezongen konden worden, thans melodieën geplaatst zijn. Aan hen, die ons hierbij met hunne gaven ter zijde stonden, zeggen we vriendelijk dank.

Bijna alle melodieën zijn geharmoniseerd; wie copie van de begeleiding wenscht, kan die bij de eerst-ondergeteekende aanvragen; de copie-kosten bedragen 20 cts. per liedje. Voor de begeleiding van sommige liederen verwijzen wij naar Vrij en Vroom.

Voor enkele drukfouten, die tot onzen spijt in den tekst zijn gebleven, vragen wij verschooning.

Utrecht, }
Nijmegen, } Jan. '89.

A. F.
J. F. D. M.

I.
KINDERLIEDJES.

1.

GOEDEN MORGEN. *)

Duitsche volkswijze.

p

De mor - gen - stond is ge - - ko - - - men, ik

groet u, o vrien - de - lijk licht, u troos - ter! gij baadt mij in

stroo - men van kracht het aan - ge - zicht. De

mor - genstond is ge - ko - men; schudt af al - le loomheid, ont -

waak! met blijd - schap en moed on - der - no - - men de

dank - bre le - vens - taak.

A. PIERSON.

*) Bij de kruisjes + moet men ademen.

DE HERDER.

LEONHARD DE CALL.

Daar bui-ten op de wei-de gaan lamm'ren, klein en

groot; zij gra-zen van den mor-gen tot aan het a-vond-

rood. Op-dat geen leed hen dee-ren, geen lam ver-dwa-len

zou, be-waakt een wak-kre her---der de

kud-de vroom en trouw.

Maar meer nog dan de herder
De lammerkens bewaakt,
Waakt God voor al zijn kinderen,
Dat hen geen onheil naakt.

Hij ziet van uit den hemel
Behoedend op ons neêr,
En waar we onwetend dwalen,
Voert Hij ten goede ons weêr.

HEIJE.

JEZUS' VOORBEELD.

Wijze Gezang 68.

Za - lig, die van de eer - ste ja - ren, 't hart ge - richt op
 Gods ge - boën, leer - de op 't hei - lig beeld te sta - ren
 van den groo - ten men - schen - zoon; die, als hij, wat
 goed is mint, — za - lig, want die is Gods kind.

Zalig, die door Jezus' leven,
 Wandel, voorbeeld, geest en woord
 Aangetrokken, voortgedreven,

Naar Gods stem vóór alles hoort,
 In Gods wil zijn vreugde vindt; —
 Zalig, want die is Gods kind.

De GÉNESTET gevolgd.

LAAT DE KIND'REN TOT MIJ KOMEN.

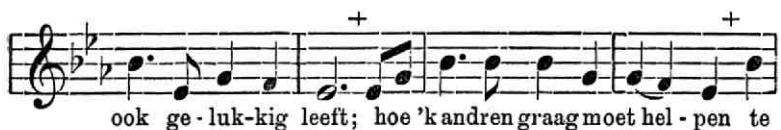
p +

1. „Laat de kin-d'ren tot mij ko - men,” is uit
2. „Laat de kin-d'ren tot mij ko - men,” noodt nog

+ *mf**p***WAT WIJ VAN JEZUS LEEREN.**

+ Engelsche zangwijze.

6.

KINDREN VAN ÉÉN VADER.

Zacht.

CATH. VAN RENNES.

waar we mo-gen wo-nen, in wat streek of land,

hoe wij mo-gen spre-ken, in wat tong of taal,

kin-dren van één Va---der zijn wij al-le-maal.

J. F. D. M.

7.

VOOR GOD GELIJK.

Niet te snel.

CATH. V. RENNES.

mf

Er is geen rang of stand op aard of God zijn ze al-len

lief en waard; 't zij klein of groot, 't zij arm of rijk voor

p

't oog van God is elk ge-lijk, als hij maar braaf is,

vroom en goed en in zijn kring het zij - ne doet, als

hij maar braaf is, vroom en goed en in zijn kring het

zij - ne doet. GOUVERNEUR.

VRAAG.

Weet ge hoe - veel hel - dre ster - ren aan het
Weet ge hoe - veel don - kre wol - ken zwe - ven

blau - we lucht - ruim staan?
langs des he - mels baan? God, de Heer, die z' al - len

tel - de, God, die z' op hun plaat - sen stel - de, kent hen

al - len, groot en klein, kent hen al - len, groot en klein.

Weet ge hoeveel mugjes dartlen
In den held'ren zonnegloed?
Weet ge hoeveel vischjes spartlen
In den koelen watervloed?
God, de Heer, riep ze bij namen
Dat zij alle in 't leven kwamen
En nu blij en vroolijk zijn.

Weet ge hoeveel kind'ren 's morgens
Opstaan van hun legersteê,
Om wat goeds en schoons te leeren
En te spelen wel te vreê?
God daarboven kent hen allen,
Heeft aan hen zijn welgevalen,
Kent ook u en heeft u lief.

9.

ZONNELIEDJE.

Niet langzaam.

FRANS ABT.

1. Zie hoe het vriendly - ke zon-licht schit-tert op weide en op
2. U kan geen win-ter ver - ja - gen, stra-len uit za - li - gen

woud; zie hoe zich vel - den en hei - de
tijd; trouw zal mijn hart u be - - wa - ren,

ba - den in stroomen van goud! Lief - lij-ke zon - ne zoo
re - gen en stor-men ten spijt. 't Hart, eens verkwikt door uw

hel - der, zoo rein, diep in mijn hart dringt uw
vriend - lij - ken schijn, zal ook des win - ters vol

heer - lij - ke schijn, en uit een dank-baar ge-
zon - ne-glans zijn; daar-om uit dank-baar ge-

moed breng ik u blij - de mijn groet.
moed breng ik u, Zon - ne, mijn groet.

A. F.

10.

DANKBAARHEID.

HUGO NOLTHENIUS.

Als 't zon-licht dat neer - straalt op arm en op
En diep in ons har - - te daar leg - de de
Voor zoo groot een ze - - - gen wie ju - belt er

rijk zoo da - len Gods ga - - ven op al - len ge-
Heer de schoon-ste der ga - - ven, de lief - de, ter-
niet? Wie zingt er niet dank - baar den Va - der een

lijk. Hoe zin - gen de voog - len zoo lief - - lijk en
neer; de lief - de, die 't le - ven zoo schoon maakt, zoo
lied? Maar niet slechts der zan - gen wel - lui - - den-de

blij ..; hoe geu-ren de bloe-men voor u en voor
rijk .., God gaf z' aan ons al - - len, zijn kin-dren, ge-
klank: een le-ven vol lief - de ver-kond' on-zen

mij, hoe geu-ren de bloe-men voor u en voor mij.
lijk, God gaf z' aan ons al - - len, zijn kin-dren, ge - lijk.
dank, een le-ven vol lief - de ver-kond' on-zen dank.

11.

HET LIEFSTE KIND.

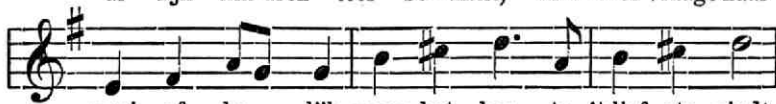
C. K. W. D. G.

E - ven als on - ze ei - gen va - - der

al zijn kin-dren teer be - mint, nim - mer vraagt naar

mooi of lee - - lijk maar het bes - te 't lief - ste vindt.

Al - zoo vraagt de He-mel - va - - der niet naar 't uit - zicht,

blank of zwart, maar Hij noemt dat kind het lief - - ste,

12.

HET OOG DES HEEREN.

Het oog des Heeren
Ziet door de kleeren
Ons in 't gemoed;

Of 't kleed niet fijn is, —
Als 't hart maar rein is,
Dan is het goed.

13.

ZOO MOET HET ZIJN.

FRIEDRICH KÜHMSTEDT.

p Een kin-derhart moet zijn als de le - li - ën zoo rein, als de
dauw zoo klaar, als de spie - gel zoo waar, zacht en
teer als de roos, als de voog - len al - toos zoo
mf blij, zoo blij, als - of het vloog naar 't He-mel-rijk, bij
p God om - hoog naar 't He - mel - rijk. J. BIKKERS.

HET ZONNETJE VAN BINNEN.

A. F.

Het zon-ne-tje schij-ne zoo hel-der als ooit, het
 koes-te-re heu-vels en da-len, en al-les waar-me-de de
 schepping zich tooit, ver-lich-te het met zijn stra-len, - de
 schoon-ste zo-mer-zon-ne-schijn ver-vroo-likt hart noch
 zin-nen, wan-neer wij niet ver-vroo-likt zijn door
 't zon-ne-tje van bin-nen, door 't zon-ne-tje van bin-nen.

MOLSTER.

EEN ZONNESTRAAL. *)

Lustig. *mf* CATH. VAN RENNES.

Wie's mor-gens uit den slaap ver-re-zen, zijn

*) Dit nummer kan niet zonder begeleiding gezongen worden.

huis-ge-noo-ten gul be-groet, hen met een held'ren blik ont-

moet, waar-in zij vrede en lief-de le-zen, en
cres - - - - - *cen* - - - - - *do*

heel den dag met blij ge-zicht, hulp-vaar-dig vriend-lijk hen be-

je-gent, is als een zon-ne-straal vol licht en maakt zijn

dag-taak rijk ge - ze-gend, is als een zon-ne-straal vol

licht en maakt zijn dag-taak rijk ge - ze - - gend.

16.

HET LIEFSTE PLEKJE.

Volkswijze.

mf

Waar zou wel 't lief-ste plek-je zijn van

heel de schoo - ne aard? ei, wijs mij dat eens

e - ven aan, hier op de we -- reld kaart. Ik

reis er voo - lijk dan naar toe, mijn pak - je ligt ge

reed; ver - tel mij waar ik 't vin - den kan, gij,

zwer - ver, die het weet.

Zou 't wezen op der bergen top,
In 't weeldrig bloeiend dal?
Waar zich de wilde bergstroom
Met klaterenden val? (stort
Of aan de wijde, wijde zee,
Die machtig schuimt en loeit?
Of in het diepe, stille bosch
Waar 't murmlend beekje vloeit?

Wel zijn de bergen trotsch en
Is lieflijk menig dal; (schoon,
Wel boeit de wijde, wijde zee
En lokt de waterval;
Wel streelt u in het heerlijk bosch
Het murmlend geruisch; —
Maar nergens, nergens is 't zoo goed
Als in uw vriend'lijk thuis.

Bind vrij uw bundeltje weer los,
 Waar zoudt ge henengaan?
 Denk aan uw vaders liefde en trouw,
 Zie slechts uw moeder aan.
 Hier, waar ge hart'lijk wordt bemind,
 Hier aan uw ouders haard
 Vindt gij de liefelijkste plek
 Van heel de schoone aard.

J. F. D. M.

17.

HEB LIEF.

Heb lief, zoolang 't u is gegund...
 Wie weet, hoe spoedig de ure slaat,
 Dat gij uw hart niet op'nen kunt
 Voor de uwen, aan wier graf gij staat!

Elk grievend woord, dat aan uw mond
 Ontsnapte in haast en half gemeend,
 Gij zoudt zoo graag het in dien stond
 Herroepen... 't Is te laat. — Gij weent...

Wees zonnig, vriendlijk, zacht en trouw,
 Zoolang nog de uwen 't licht beschijnt:
 O, moogt g' eens vrij zijn van berouw,
 Als 't liefste in donkren nacht verdwijnt.

Overgenomen uit de *Zwaluw*. Vrij naar het Duitsch van FREILIGRATH.

18.

WAT KAN IK DOEN?

Opgewekt en duidelijk.

CATH. VAN RENNES.

The musical score is written for a single voice in treble clef with a key signature of one flat (B-flat). The time signature is 3/4. The first staff contains the first line of the song, with a '+' sign above the second measure and a fermata over the final note. The second staff continues the melody, with a '+' sign above the second measure and a 'p' (piano) marking above the final note. The lyrics are written below the notes.

„Wat kan ik doen? Wat kan ik doen? Mijn
 han-den zijn nog zwak en klein; ach was ik maar een groo-te

man, ik hielp mijn lie - ve moe - der dan en kon een ze - gen
 zijn." „Wat of je doen kunt, lie - ve kind? Wel
 houd je jon - ge hart - je rein; doe ie - dren dag je kin - der -
 plicht, en doe het met een blij ge - zicht: zoo zult ge een
 ze - gen zijn, zoo zult ge een ze - gen zijn."

J. F. D. M.

19.

DE MACHT VAN 'T KLEINE.

Deensche Volkswijze.

Klei - ne wa - ter - drop - p'len, klei - ne korr' - len zand
 vor - men saam de trot - sche zee, 't wonderschoo - ne land.

Klei - ne lief - de - da - den, woord - jes, teer en zacht,

heb - ben vaak in 't kleinste huis 't grootst ge - luk ge - bracht.

Uit het Engelsch.

J. F. D. M.

20.

HET HELMPLANTJE.

Veracht het nederige niet;
 Heb liefde ook voor 't geringste goed;
 Wie schamper op het kleine ziet,
 Verraadt een klein gemoed.

De Helm, hoe spichtig, schraal van vorm,
 Zoo schijnbaar nutteloos als klein,
 Behoedt voor d' almacht van den storm
 De duinen om zich heen.

HELV. V. D. BERGH

21.

NUTTIG ZIJN.

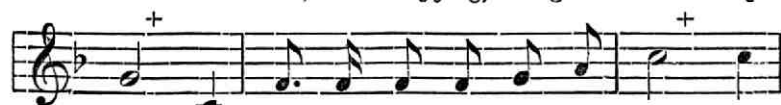
Tamelijk levendig.

CATH. VAN RENNES.

mf

Een ie - der kan, al is hij jong, veel goeds doen als hij

wil; wie vlij - tig is, die vindt ook werk, slechts

f + *f* + *p*

lui - aards zit - ten stil, slechts lui - aards zit - ten stil. 't waar
 treu - rig zoo gij, jong en klein, aan nie - mand nog van
 nut kondt zijn, 't waar treu - rig zoo gij, jong en klein, aan
 nie - mand nog van nut kondt zijn.

Een vriendelijk, vertroostend woord,	Als gij maar tracht om iedren dag,
Een kleine liefdedaad,	Elk uur van vroeg tot laat
Hoe schijnbaar onbeduidend ook,	Het weinigje, dat elk vermag,
Is als het nietig zaad,	Te doen, zoo goed als 't gaat,
Waaruit een schoone plant ontstond,	Dan kunt ook gij, schoon jong en
Toen 't wortel schoot in vrucht-	klein,
bren grond.	Vaak helpen reeds en nuttig zijn,
	Uit het Engelsch.

22.

HELPT ELKAAR.

Wie zijn handjes schoon wil was-	Wascht ge dan zoo de een door
schen,	de ander
Moet ze wasschen met elkaar;	Leer er uit: dat vroeg of laat
't Baat je niet, probeer het maar—	't In de wereld ook zoo gaat:
Om met een voor een te plassen:	Helpen moeten wij elkander! —
Als je ze niet samen wrijft,	Wie maar werken wil voor loon,
Wed ik dat er vuil aan blijft.	Krijgt zijn handen nimmerschoon.

HEIJE.

23.

Houdt uw heele leven lank
 Ziel en lichaam even blank.

HEIJE.

MEDEGEVOEL.

HUGO NOLTHENIUS.

Al ben ik jong toch zie ik veel, dat
bit - ter mij be-droeft, zoo me - nig - een die treu - rig
is, die troost en steun be - hoeft.

Zoo menigeen, die weent en klaagt,
Omdat hem 't harte breekt,
Ook menig die nog zwaarder lijdt,
Schoon hij er niet van spreekt.

Zie ik zoo groote droefheid aan,
Dan is 't alsof mijn hart,
Dat soms zoo vroolijk kloppen kan,
Te zamenkrimpt van smart.

WELDOEN.

Rustig.

CATH. VAN RENNES.

Met in - nig wel - be - ha - gen ziet God op ie - der
kind, dat gaar - ne smar - ten le - nigt, in

mf

wel - doen vreug - de vindt. O, leer het vroeg be-

grij - pen door wel te doen op aard, komt

+ p rtiard.

grij aan de en-glen na-der, maakt ge u den he - mel waard.

Naar het Duitsch van EL. KULMANN.

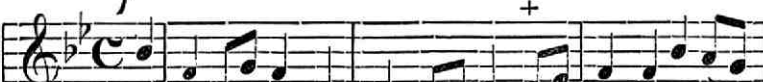
26.

EEN HART VAN GOUD.

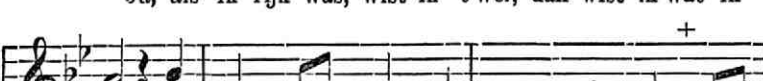
Opgewekt, niet te langzaam.

A. F.

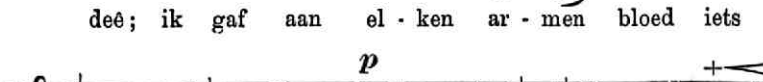
f

Ja, als ik rijk was, wist ik 't wel, dan wist ik wat ik

deë; ik gaf aan el - ken ar - men bloed iets

p

van het mij - ne meë. Neen, gie-rig waar ik ze - ker niet! had

Maar ach, mijn beursjen is zoo plat,
'k Ben niet veel schatten rijk.
Hoe geef ik van mijn gulheid dan
Aan arme stumpers blijk? —
Wel, 'k geef een zacht en vriend'lijk woord,
Mijn hulp, vóór 't wordt gevraagd,
En 'k breek mijn eigen brood in twee,
Als één zijn honger klaagt.

Zoo kan ik geven gul en goed
Al heb ik zelf niet veel;
Zoo kan ik toonen met de daad,
Hoe gaarn' ik mededeel.
Dan zien mijn makkers 't mij wel aan,
Hoeveel ik van hen houd,
En zeggen: heeft hij al geen geld,
Hij heeft een hart van goud!

J. F. D. M.

27.

ZACHTHEID.

Er leeft op aard een goede fee,
Die duizend wondren doet,
En dies geëerd is en bemind
Bij elk, die haar ontmoet.

Tot jong en oud, tot groot en klein,
In hutjen en paleis
Spreekt ze altijd op denzelfden toon,
Heerscht ze op dezelfde wijs.

Het zwaaien van haar tooverstaf,
Het ruischen van haar woord,
Brengt liefde, vrede, vreugde weér,
Waarde eendracht was verstoord.

Voor lijders heeft zij zoete troost,
Voor zwakken 't kloekst geduld,
Zijoordeelt, maar veroordeelt nooit,
Zoekt nooit bij andren schuld.

Die fee, door iedereen geliefd,
Tot alles goeds bekwaam,
Moet wonen in elk meisjeshart,
Want *zachtheid* is haar naam.

J. F. D. M.

SPOTTEN.

Zacht wat, zacht wat, kleinespotter,	Zeg, o zeg, hoe zou 't u smaken,
Denk eens na voordat ge spreekt.	Trof u zulk een droevig lot,
Kan een geestigheid u eeren,	En gij werdt, mismaakt en leelijk,
Als gij 't hart van andren breekt?	Voorwerp van eens anders spot?

Schooner stond u medelijden,
 Toont ge wel bij al uw praats,
 Dat gij, zoo volmaakt van buiten,
 't Hart draagt op de rechte plaats?

J. F. D. M.

DIERENPLAGEN.

HUGO NOLTHENIUS.

Een jon-gen, eer - lijk, flink en goed, ver - vuld met
 le-vens-lust en moed, zal nooit een schuld-loos dier - tje
 pla - gen, dat of 't al klein en nie - tig schijn', voor-
 ze - ker smart ge - voelt en pijn al kan 't zijn
 leed niet kla - gen.

Hoe naamloos wreed is ieder kind,
 Dat in mishand'len vreugde vindt;
 Wat goeds kan men van hem verwachten?
 Hij wordt — ik ben er zeker van —
 Is hij eens groot, een slechte man,
 Dien ieder moet verachten.

A. F.

30.

'T VOGELNESTJE.

Jongens! Ginder zitten spreuwen!	Och, wat kijkt dat beest verslagen;
Laat ons klimmen om het best;	'k Vind het wel een beetje naar;
Ziet, ze kijken over 't nest:	Jongens of 't niet beter waar,
Hoort dat jonge goed eens schreeu-	't Arme beest maar niet te plagen?
't Oudje dat vliegt af en an, (wen!	Denkt eens, als er iemand kwam,
Net alsof hij 't raden kan.	Die ons zoo van moeder nam!

HEIJE.

31.

VERGEVEN EN VERGETEN.

Heeft uw makker iets misdaan,	Denk, hoe dikwijls 't is gebeurd,
U beleedigd of geplaagd,	Dat gij anderen hebt bedroefd,
Wees dan spoedig weer verzoend,	Hoe ge bijna ied'ren dag.
Als hij om vergeving vraagt.	Zelf vergiffenis behoeft.
Meet zijn schuld zoo breed niet uit,	O, wees zacht, vergeef, vergeet;
Wees niet hard of norsch en stug;	Sluit uw hart voor haat en nijd;
Wijs toch de uitgestoken hand	Zie, dan volgt ge Jezus na,
Nooit uit boozen wrok terug.	Toont ge, dat ge Christen zijt.

J. F. D. M.

32.

EENDRACHT.

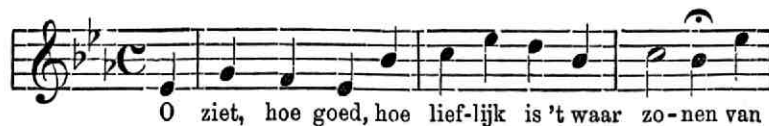
Fransche gezangwijze.

Lief-driek met elk - aar te spe-len, smart en blijd-schap

33.

PSALM 133.

't lief - de - vuur niet wordt ver-doofd ! waar lief-de woont, ge-

biedt de Heer zijn ze - gen, daar woont Hij zelf, daar

wordt zijn heil ver - kre-gen en 't le-ven tot in Eeu-wig-heid.

34.

AFGUNST.

Neen, afgunst, 'k hoor niet naar uw
Die stem vol haat en nijd, (stem,
Want wie afgunstig zich betoont,
Toont ook ondankbaarheid.

Heeft al een ander meer dan ik,
Dat doet mij geen verdriet.
Zou 'k deelen in mijn broeders
En in zijn vreugde niet ? (smart

De lieve zon beschijnt mijn pad,
Het veld bloeit ook voor mij;
En ben ik als mijn broeder goed,
'k Word dan bemind als hij.

Neen, afgunst, neen, ik ken u niet,
'k Ben met mijn deel tevreên;
De grootste schatten, die er zijn,
Geeft God aan iedereen !

J. F. D. M.

35.

WAT GEEFT GENOT AAN 'T LEVEN ?

A. F.

's Mor-gens tij - dig op te staan, moe-dig aan den

Hart'lijk, liefderijk en trouw
Deelen in de vreugd en rouw,
Die een vrind
Ondervindt,
Geeft genot aan 't leven!

Doen, wat God, de Heer, gebiedt;
Denken, dat Zijn oog ons ziet;
Goede daad
Vroeg en laat,
Geeft genot aan 't leven!

GOUVERNEUR.

36.

TEVREDENHEID.

Tamelijk levendig.

RICHARD HOL.

met mijn werk, hoe zoet smaakt dan de rust!

We zitten samen dan bij 't vuur	Wie <i>dan</i> nog zucht: „ach had ik geld
En 't is, alsof zijn gloed	En kleeën, fraai en fijn:”
In dat gezellig avonduur	Hoe droevig is 't met hem gesteld,
Weerkaatst in mijn gemoed.	Nooit zal hij vroolijk zijn!

A. F.

37.

KINDERPLICHT.

A. F.

Wat uw ou-ders zeg-gen doe dat flink en vlug;

wees niet on-ge-hoor-zaam, nim-mer dwars of stug.

Weet, uw klein verstand geeft
Dikwijls slechten raad,
En het ouderharte
Hoedt het kind voor kwaad.

Als ge gauw gehoorzaamt
Met een blij gezicht, —
Ook al valt het moeilijk, —
Doet ge uw kinderplicht.

A. F.

38.

HELP U ZELF.

Opgewekt.
mf

CATH. VAN RENNES.

+

Help u zelf! vraag an-dren niet. ie-der heeft zijn

ei - gen zor - gen; Hem die elk en al - les ziet,
 zijn uw noo - den niet ver - bor - gen. bid en ar - beid!
 uw be - zwa - ren zul - len al - len he - nen - va - ren,
 God helpt, wie zich zel - ven helpt, God helpt, wie zich
 zel - ven helpt.

TEN KATE.

39.

VOORUIT!

Marsch tempo.

A. F.

mf Vooruit! voor-uit is on - ze leus, vooruit met ie - dren
 Wie stil blijft staan, gaat ach - ter-uit; wij stre - ven ver - der
p dag! Voor - uit in kracht en moed en geest, voor -
 op; al is de berg wat steil en hoog, wij

uit! voor-uit in lief-de 't meest; wie of er
hou-den vast ons doel in 't oog, wij klim-men

tal-men, dra-len mag, wij niet! wij niet! Voor-
dap-per naar den top! voor-uit! voor-uit! Voor-

uit, voor-uit is on-ze leus, voor-uit met ie-dren

dag! Voor-uit, voor-uit, voor-uit!

J. F. D. M.

40.

GODS GAVEN.

Rustig.

CATH. VAN RENNES.

Ont-wik-kel al-le ga-ven, die op uw le-vens-

pad door God u zijn ge-ge-ven, een on-waar-deer-bren

schat. Dan leeft gij Hem ter ee-re, dan

volgt gij Zijn ge - - bod en op de rein - ste
 wij - ze ver - heer - lijk gij uw God.
 Naar het Duitsch van EL. KULMANN.

41.

VERSTAND EN HART.

God gaf twee hemelsche geschenken
 Den mensch in alle vreugd en smart:
Verstand om scherp en goed te denken,
 Om zacht en goed te doen *het Hart*.

HEIJE.

42.

FLINK.

„Ja, als 't niet kan, dan kan het Zoo hoor ik alle dagen (niet!) Van flauwerds en van tragen; Maar ik — ik haat dat laffe lied, En zoo mij God de kracht wil gunnen Dan zeg ik, wat er ook geschiedt, „t Moet kunnen!”	Wat flink en eerlijk is en goed, Hoe zwaar het ook moog lijken, Zal licht en handig blijken, Wanneer men 't pittig wil en doet; Hoe of 't dan loopen mag en runnen, Zeg steeds met ernstig vroom ge- „t Moet kunnen!” (moed:
--	--

HEIJE.

43.

VOLHARDING.

Vol-breng uw werk met vlijt en lust, hoe wei-nig

Vang elken dag met frisschen moed	Geen moed verloren, is 't ook zwaar,
Uw arbeid weder aan;	Steeds wakker bij de hand!
En gaat het heden nog niet goed,	Och zonder moeite - weet dat maar-
't Zal morgen beter gaan.	Kwam nooit iets goeds tot stand.

44.

G E D U L D.**Marsch tempo.****A. F.***mf*

tred, hij heeft op me-nig reu-zen-werk zijn
schuld; die en-gel van zoo groo-te kracht is

schoo-nen naam ge - - - zet.
d'en - gel van 'tge - - duld.

J. F. D. M.

45.

T R O U W.**Marsch tempo.**

A. F.

Een man een man, een woord een woord! ge-

trouw tot in den dood! Dat was oud-Hollands fie-re leus, zoo

werd oud-Hol-land groot, zoo werd oud-Hol-land groot.

Eerst kloek bedacht en dan aanvaard
En dan 't volbracht met moed,
't Mocht kosten, wat het kosten zou,
Al ging 't om lijf en goed.

Jong-Holland, streef dat voorbeeld na,
Het maakt u vrij en groot;
Uw hart, gewijd aan plicht en recht,
Zij trouw tot in den dood.

J. F. D. M.

DE WAARHEID.

Duitsche Volkswijze.

Ieder leugentje, hoe klein,
 Dat wij maar verzinnen,
 Maakt reeds dat we onrustig zijn,
 Rooft den vree daar binnen ;
 En alleen 't oprecht gemoed
 Smaakt hier vreugd en heeft het goed.

JACOBA.

WAAR, EERLIJK EN OPRECHT.

Waar en eerlijk en oprecht
 Moet ge wezen te allen tijd.
 Wat ge doet of wat ge zegt,
 Drage 't merk van wat ge zijt.
 „Recht door zee,” dat zij uw leus,
 Weet, het is de beste keus.

Wie de waarheid niet bemint,
 Niet oprecht en eerlijk leeft,
 Is een ongelukkig kind,
 Dat geen vreugd of vrede heeft,
 Wijl 't de oogen neer moet slaan,
 Ziet een eerlijk oog het aan.

Wenscht ge u een benijdbaar lot
 Zoo in voor- als tegenspoed?
 Wilt ge zijn een kind van God
 Met een vrij en frank gemoed?
 Wees dan, wat gij doet of zegt,
 Waar en eerlijk en oprecht.

J. F. D. M.

ONPARTIJDIG.

Flinke beweging.

RICHARD HOL.

Braaf is braaf en slecht is slecht, - of het vriend of

vij-and doet,... daar - om jon-gens houdt je goed, daar - om

jon-gens! houdt je goed, dat je trouw je mee-ning zegt,

Maar — bedenkt jezelf wel goed, | Dat je nog verhelpen moet,
 Eer je tot een ander spreekt | Zegt dan eerlijk, wat je ook doet:
 Of jezelf ook wat ontbreekt, | „Dit was slecht en dat was goed.”

HEIJE.

49.

R E C H T O P.

RICHARD HOL.

En buig' men ooit zijn hoofd en knie,
 't Zij dan alleen voor God, den Heere,
 Voor elk, dien men als braver eere,
 Voor ieder, dien men als wijzer zie....
 Voor *die* slechts buig' men hoofd en knie.

Maar anders — recht van lijf en ziel
 In vreugd of leed door heel ons leven!
 Niet links, niet rechts, maar 't hoofd geheven,
 Wat of er buig', wat of er kniel'....
 Rechttop van lijf, rechttop van ziel!

HEHE.

50.

M O E D.

Eenigszins snel.

A. F.

mf

Het is geen moed zich roe - ke - loos te wa - gen ;

het is geen moed een zwak - ken vriend te pla - gen,

te wre - ken 't leed, dat men U doet, dat is geen

moed, dat is geen moed!

Maar *wel* met goed geleden kwaad vergelden;
 Volgaarne Uw vijand 't onrecht kwijt te schelden,
 Al is de wraak zoo licht als zoet;
Dat noem ik moed!

51.

AAN JANTJE PEDANT.

Gij, die u zelf zoo wijs gelooft,
 Ei, let eens op die korenschoven, —
 De volle halm buigt needrig 't hoofd,
 De leege — steekt het trotsch naar boven.

TEN KATE.

52.

EEN WOUDBLOEMPJE.

RICHARD HOL. *)

Eenzaam bloempjen in het bosch, diep ver-scho-len on-der

't mos, nie-mand slaat uw bloei-en ga-de, maar gij

bloeit toch e-ven-zeer God ter eer, God ter eer.

1e Stem.

2e Stem.

En gij dankt voor Zijn ge-na-de, en gij dankt voor Zijn ge-

*) Dit nummer, dat niet zonder begeleiding kan gezongen worden, is als Op. 53 no. 1 uitgegeven door ALB. ROOTHAAN, die welwillend de overname der zangstemmen heeft toegestaan.

na - de Hem, der schep - ping wij - - zen Heer ! Hem, der

schep - ping wij - zen Heer !

Als een bij, in 't woud verdwaald,
Op uw knopjes nederdaalt,
Sluit ge uw kelkjes wijder open
En gij denkt in uw gemoed,
Hoe uw zoet
't Moegevlogen, 't moegekropen
Diertje nu verkwikken moet.

O, dan juicht ge, dat Gods hand
U zoo eenzaam heeft geplant,
Om uw laaf'nis dáar te geven,
Waar de bij op 't doornig pad
Moede en mat,
Anders van gebrek zou sneven,
Als zij geen verkwikking had.

Vrome, die in nedrigheid
Heil op 't eenzaam pad verspreidt,
In uw lot en stand tevreden
Ruil ze niet voor ijd'len schijn,
Bloemelijn ! —
Zalig hij, die hier beneden
't Eenzaam bloempje in 't woud mag zijn.

HEIJE.

IJDELHEID.

Wat baat het, kleine ijdelruit,
Of gij de mooiste kleeren draagt,
Of ge altijd aan u zelf behaagt,
Als gij voor and'ren niets beduidt ?
De pauw met al zijn pronk en praal,
Wat haalt die bij een nachtegaal ?

Neen, 't zit niet in een mooi gewaad,
Niet in een uiterlijken tooi ;
Een mooie jurk maakt u niet mooi !
Maar weet ge wat bekoorlijk staat ?
Het is een oog vol liefdegloed,
De spiegel van een rein gemoed.

Och, wees niet ijdel op uw kleed
 En is 't armoedig, schaam u niet,
 Wanneer ge net en proper ziet,
 Dan zijt ge goed genoeg gekleed;
 En — of een pauw eens op u smaal' —
 Denk aan den grauwen nachtegaal.

J. F. D. M.

54.

EERZUCHT.

Het schoonst blazen op aarde,
 Al schittre 't niet het meest,
 Is innerlijke waarde,
 Een eedle, wakkre geest!

Naar ROBERT BURNS.

55.

ZELFVERLOOCHENING.

U zelf wilt gij verloochnen? goed!	Want weet, als in uw sombren blik
Dat is een edel streven; (moed	In uw mistroostig wezen
't Is de eierzucht van een vroom ge-	De leus: „Mij zelf verloochnen ik!”
Voor and'ren slechts te leven.	Voor ieder staat te lezen....

Doch wie zichzelf verloochnen wil	Dan is uw offer goed noch groot
In woorden en in werken,	En zal geen hart verrukken: (lood
Hij doe het vroolijk, needrig, stil	Wat meer dan goud kan zijn — als
En laat zijn strijd niet merken.	Zal 't op uw naasten drukken.

Dan wekt ge liefde noch ontzag
 Maar weerzin, medelijden;
 De kunst is: met een milden lach,
 Als streeft ge niet te strijden!

DE GÉNÉSTET.

56.

S T E L E N.

„Stelen... foei een vreeslijk ding!”
 Dunkt je 't vriendje? die soms uren
 Zit te hangen of te turen,
 Eer je flink aan 't werken ging...
 Zeg me dan eens, jongenlief,
 Is een dagdief ook geen dief?

HEIJE.

57.

KLATERGOUD EN EDELSTEENEN.

Duidelijk, niet te langzaam.

CATH. VAN RENNES.

Al wat er blinkt is nog geen goud, hoe

't schit-tren moog in de oo - gen; zoo - ve - len gre - pen

naar den schijn en za - gen zich be - - dro - gen, zoo

ve - len gre - pen naar den schijn en za - gen zich be -

dro - gen.

En menig steentje, vuil en ruw, Gedolven diep uit de aarde, Bleek, toen 't nauwkeurig werd be- schouwd, Een steen van groote waarde.	Wil dan uw hart aan glans en schijn Niet al te willig leenen: De wereld heeft veel klatergoud, Veel ruwe edelsteen!
--	---

J. F. D. M.

58.

EEN DOMME TUINMAN.

Ik ken een tuinman, dom en dwaas, Die schaars zijn eigen tuintje wiedt, Maar liever met gewapend oog Zijns buurmans hof bespiedt, En dan zich druk er mee bemoeit, Ontdekt hij onkruid, daar gegroeid.	Licht — als j' eens in den spiegel kijkt — Gebeurt het, dat j' er een ontmoet, Die schoon hij al geen tuinman is, Juist als die tuinman doet; Die voor zijn eigen fouten blind, Ze graag bij andren zoekt en vindt.
---	---

J. F. D. M.

59.

BABBELEN.

Zie toe van wien gij spreekt en hoe
En waar en in wat zin,
Is eens het woord de lippen uit,
Het komt er nooit weer in.

Rijmpje uit de 13e eeuw.

60.

EEN SIMPEL WOORD.

Rustig.

A. F.

Doch ziet ge niet, hoe vaak de wind	Zoo zal misschien een simpel woord
Een zaadje mederaapt,	Eens komen tot zijn end
Waar of de kiem derschoonste bloem	En daden wekken, schoon en goed,
Of 't giftigst kruid in slaapt?	Of — jammer en ellend!

GOUVERNEUR.

61.

HET HUMEUR.

Kijk, het haantje van den toren
Wendt en keert zich duizendmaal;
Nu eens blinkend in het zonlicht,
Straks door mist en regen vaal.

Ja, het draait met alle winden,
Spelt ons mooi of leelijk weer;
't Doet zijn plicht en — schijnt het nukkig —
't Strekt het haantje slechts tot eer.

Maar zoo'n haantjen is uw hartje,
Dat bij 't minste draait en pruilt,
Toont ons, — zoudt gij 't ook niet denken? —
Waar een boos humeurtje schuilt!

J. F. D. M.

62.

D R I F T.

Weerhoud het ruw en hard verwijt,	Want drift is als het hollend paard,
Dat toorn u op de lippen legt;	Dat alles neertrapt voor den voet,
Ge weet niet hoe het wonden kan,	Geen rede kent, van recht niet weet,
Het woord in drift gezegd.	Maar blind'lings schade doet.

Gij, die verstand hebt en gevoel,
 Leer u beheerschen, 't is uw plicht,
 Opdat ge niet als 't reed'loos dier
 Ellende en onheil sticht.

J. F. D. M.

63.

DE BESTE VRIEND.

Ik heb een vriend met ijz'ren hand
 En koel gebiedend oog,
 Met recht gevoel en kloek verstand,
 Doch vaak wel norsch en droog.

Zijn woord voor mij, zijn wil is wet,
 Zijn wenken is gebod.
 Wee zoo mijn ziele zich verzet —
 Hij rooft mij elk genot.

Hij jaagt mij van de liefste plek,
 Hoe zoet de morgen lacht,
 En sluit mij op in 't eng vertrek,
 Daar lastige arbeid wacht.

Hij baart mij strijd, hij geeft mij rust,
 In zorg en zweet verdiend;
 Hij is mijn Last, hij is mijn Lust,
 Mijn Plaag en toch — mijn Vriend.

Want volg ik hem, dan rondom mij
 Schept hij mij vrede en licht,
 En stemt mij 't hart zoo ruim zoo vrij...
 Hoe is zijn naam? — *De Plicht.*

DE GÉNESTET.

64.

P L I C H T.

Een ieder op deez' aarde,
 Het zij dan groot of klein,
 Heeft hier iets te verrichten,
 Moet bezig, nuttig zijn.

Al zijn 't maar kleinigheden,
 Een ieder heeft zijn plicht,
 En niemand is gelukkig,
 Die hem niet trouw verricht.

Bij 't opstaan iedren morgen
 Zij dus onze eerste vraag
 Aan 't nauwgezet geweten:
 „Wat is mijn plicht van daag?”

En gaan wij 's avonds slapen,
 Dan weer de vraag gedaan:
 „Heb 'k niets mij te verwijten,
 Kan 'k rustig slapen gaan?”

„Ben 'k lief geweest voor andren?
 Heb 'k trouw mijn werk verricht?
 Was 'k ijvrig en hulpvaardig?
 Dat alles was mijn plicht.”

Nooit zijn wij zoo gelukkig
 Als na volbrachten plicht;
 Dan juichen wij zoo blijde,
 Dan valt ons alles licht.

EEN KLEIN, KLEIN HAMERTJE.

Ik ken een klein, klein hamertje,	Wel u, zoo vreugde, rein en zoet,
't Hangt in een donker kamertje	Het hamertje steeds kloppen doet;
En tikt en klopt er dag en nacht,	Maar wee, zoo 't om bedreven kwaad
Nu luid dan zacht.	Zich hooren laat.

Meest klopt dat wonderhamertje	Dan zijt gij angstig, treurig, bang,
Heel prettig in zijn kamertje:	Het klopten klopt, ja, bonst zoo lang,
Tik tak, tik tak, — 't is of uw voet	Totdat ge u tot uw ouders wendt
Dan dansen moet.	En schuld bekent.

En krijgt ge dan vergiffenis
 Voor 't kwaad, dat straks bedreven is,
 Dan klopt dat klein, klein hamertje
 Weer rustig in zijn kamertje.

Uit Leopold's *Mosroosjes*. Groningen Wolters.

GOUVERNEUR.

WAT HET GEWETEN DOET.

Heb ik iets kwaads bedreven	Maar als ik 't kwaad bestreden,
Of ook iets goeds verzuimd,	En 't goede heb gedaan,
Dan ben ik niet tevreden,	Dan maakt mij 't minste vroolijk
Niet blij en opgeruimd.	En lacht mij alles aan.

Dan klopt mijn hart onrustig,	Zoo heeft mij God geschapen,
Terwijl ik loop en speel,	Die, onuitspreklijk goed,
En 'k voel mij niet gelukkig,	Het hoogst geluk wil geven
Al heb ik nog zooveel.	Door reinheid van gemoed.

KINDERLIED.

opgewekt, tamelijk snel.

mf

A. F.

1. Ons hart klopt zoo vroolijk, ons hart klopt zoo blij; wij
2. Al wie er zijn le-ven niet dankbaar ge-niet, maar
3. Wij ken - nen geen zor-gen, wij ken-nen geen leed, geen

tint'-len van le-ven en kracht; wij de - den ons werk en wij
zuch-tend en klagend het slijt, die deed er zijn best bij zijn
angst of berouw drukt ons neer; — o God, die geen on-zer, hoe

zon - gen er bij, nu vlie - gen wij uit als de
dag - taak wel niet, die gaf aan zijn va - der of
klein ook ver - geet, zoo één soms be - droefd is, om-

voog'-len zoo vrij en sla - pen als ro - zen te
moe - der ver - driet en kan 'snachts niet sla - pen van
dat hij mis - deed, geef Gij hem zijn vroe - lijk - heid

nacht, en sla - pen als ro - - zen te nacht.
spijt en kan 'snachts niet sla - - pen van spijt.
weer, geef Gij hem zijn vroe - lijk - heid weer.

J. F. D. M.

67.

VERZOEKING.

Soms hoor ik in mijn hart een stem,
Die tot mij spreekt met kracht en klem :
„Doe deze maal toch wat u lust,
Het kan geen kwaad, wees maar gerust!”

Vaak heb 'k geluisterd naar dien raad;
Maar ach! 't berouw kwam vroeg of laat;
Ik was bedroefd en nam mij voor:
Nooit geef 'k meer aan die stem gehoor.

Maar weldra, zie daar is ze weer:
Verlokkend klinkt zij elken keer;
Wat doe ik dat ik haar ontvlied? —
Ach, zoo ze mij met ruste liet!

Een woord van moeder, vriend'lijk, zacht,
Een blik van vader geeft mij kracht;
Heb ik hen lief, dan doe 'k mijn plicht;
Het zwaarste wordt door liefde licht!

Neen, 'k aarzel niet, want 'k min hen teer,
Zwijg, slechte stem, ik hoor niet meer!

A. F.

68.

SCHAAMTE.

Als een bos vliegt naar uw wangen	Blijve, o blijve uw gansche leven
En ge de oogen nederslaat,	Schaamte als engel aan uw zij;
Om een slechte, booze daad,	Blijv' de bos u immer bij,
Die ge haast had aangevangen	Die u naar het gelaat gedreven
Of misschien al hebt verricht —	Van een teer geweten spreekt;
O, weersta dan niet dat teeken,	En sla 't oog nooit vrij in 't ronde
Laat de stem der schaamte spreken	Eer ge voor de kleinste zonde
En u brengen tot uw plicht.	God vergiff'nis hebt gesmeekt.

J. F. D. M.

69.

BEROUW.

Ernstig.

CATH. VAN RENNES.

p

1. Wie zou 't niet ken - nen dat ge - voel van
2. Hoe diep en bit - ter is de smart, die

schaam - te, spijt en leed, dat, hebt ge som - tijds
door de tra - nen spreekt, uit waar be - rouw door

p

kwaad ge-da-an, be-droefd u de oo-gen neer doet slaan, schoon
u geschreid, wanneer ge oot-moe-dig schuld be-lijdt, en

p

niemand er van weet?
God ver-ge-ving smeekt. 3. Maar van be-rouw ge-tuigt geen

f

traan in 't eer-ste uur ge-weend; slechts dan als gij door

f

da-den toont 't be-rouw, dat in je hart-je woont, slechts

f

dan is 't waar, slechts dan is 't waar ge-meend.

A. F.

70.

JONG HOLLAND.

Of je moedig wordt of laf,	Wie niet leert, die weet ook niet;
Arm of rijk — en slecht of braaf,	Wie niet spaart, raakt alles kwijt;
Kind van God... of zondeslaaf...	Tijd is geld — en geld is tijd;
Hangt meest van uw jonkheid af,	Werk je niet — dan eet je ook niet!
Als de Jongen is de Man,	't Lijkt eenvoudig, is 't niet waar?
Hou je goed dan — wat je kan!	Doch ik bid je, onthou het maar!

Weet je hoe in vroeger tijd (bloed?	God Almachtig, leen Uw gunst
Heette Oud-Hollands aard en	Aan de Nederlandsche Jeugd!
„Vrank en Vrij en Vroom en	Zegen alle trouw en deugd,
Vroed!”	Allen arbeid, vlijt en kunst;
Wordt dat — zoo ge't nog niet zijt:	Daaglijks bidde u ons gemoed :
Doe 't: want in der Jonkheid hand	Maak ons goed — o! maak ons goed!
Ligt de toekomst van ons land!	

HEIJE.

71.

VLAGGELIED.

Gij schittrende kleuren van Nederlands vlag,
 Wat wappert gij fier langs den vloed;
 Hoe klopt ons het harte van vreugde en ontzag,
 Wanneer het uw banen begroet.
 Ontplooï u, waai uit dan bij nacht en bij dag;
 Gij zijt ons het teeken, o heilige vlag,
 Van Trouw en van Vroomheid en Moed.

Of is niet dat Blauw in zijn smetlooze pracht
 Der Trouw onzer Vadren gewijd?
 Of tuigt niet dat Rood van hun manlijke Kracht
 En Moed, in zoo menigen strijd;
 Of wijst niet die Blankheid, zoo rein en zoo zacht,
 Op Vroomheid, die zegen van Gode verwacht?
 Den zegen, die éénig gedijt!

Waai uit dan, o Vlag! zij een tolk onzer beë
 Om Trouw en om Vroomheid en Moed!
 De wereld ontzie U op golven en reë.....
 Doch — daalt Gij op Strand weër of Vloed,
 Wij heffen uw Wit uit de schuimende zee,
 En voeren naar 't Blauw van den Hemel u mee —
 Al kleurt zich uw Rood met ons bloed.

HEIJE.

72.

TROUWE LIEFDE.

Trouwe liefde heel mijn leven	Vriend en vreemde mogen 't weten,
Zweer ik u, mijn Vaderland;	Dat ik fier ben op uw roem,
U, mij boven alles dierbaar,	Dat ik met een dankbaar harte
Wijd ik hoofd en hart en hand.	Neêrlands vrijen zoon mij noem.

Niet in woorden slechts en zangen	Trouwe liefde heel mijn leven
Is mijn hart tot dank bereid;	Zweer ik u, mijn Vaderland;
Met de daad wil ik dien toonen,	U, mij boven alles dierbaar
Trouw u zijn in nood en strijd.	Wijd ik hoofd en hart en hand!

A. F. (Gevolgd.)

73.

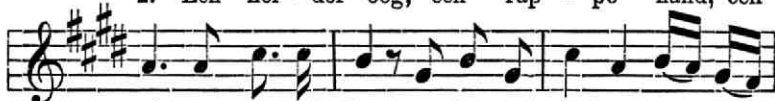
„PATROONTASCH, SABEL EN GEWEER”.

Opgewekt.

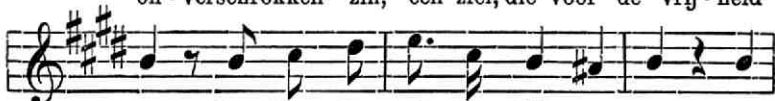
A. F.

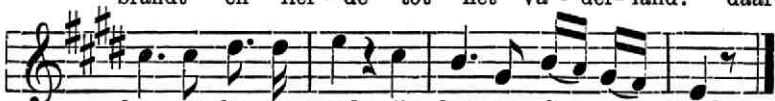
1. Pa-troon-tasch, sa-bel en ge-weer, dat
 2. Een hel-der oog, een rap-pe hand, een

maakt nog geen sol-daat; een hart vol moed, een hart vol
 on-verschrokken zin, een ziel, die voor de vrij-heid

eer daar komt het ei-gen-lijk op neer, mijn
 brandt en lief-de tot het va-der-land: daar

bra-ve ka-me-raad, mijn bra-ve ka-me-raad.
 jon-gens zit het in, daar jon-gens zit het in.

HEIJE.

74.

VRIJHEID.

De vrijheid is het hoogste goed,
 Maar meestal is ze zwaar te dragen;
 Dus wie als kind verstandig doet,
 Zal, waar hij twijfelt, wijzer vragen
 Hoe hij zich best gedragen moet.

HEIJE.

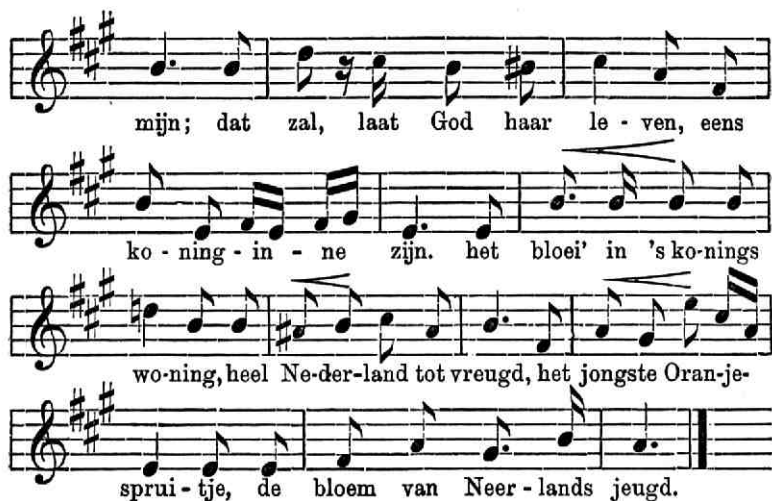
VADERLANDSLIEFDE.**Vast.**

C. K. V. D. C.

Mijn Ne-der-land, mijn va-der-land, o dier-baar plek - je
mijn! Nooit maak ik u - wen naam te schand, ik
zal met hoofd en hart en hand, u steeds tot ee - re
zijn, U steeds tot ee - re zijn!

ONS PRINSESJE.**Opgewekt.***mf*

Daar is een aar-dig kind-je, haar naam is Wil - le-

mijn; dat zal, laat God haar le - ven, eens
 ko - ning - in - ne zijn. het bloei' in 's ko-nings
 wo-ning, heel Ne-der-land tot vreugd, het jongste Oran-je-
 sprui - tje, de bloem van Neer - lands jeugd.

ZWOLSCHE SCHEURKALENDER.

77.

HET KLEINE ZANGERTJE.

Er zit een aar - dig vo - gel - tje in
 on - - zen buur - mans hof; hij zingt zijn lied - je
 vroo - lijk op tot 's Hee - ren prijs en lof.

Hij zingt van al de bloemetjes,
 De bloempjes, wit en rood,
 Hij zingt van al de boompjes ook,
 Van boompjes, klein en groot.

Hij zingt van al de kindertjes,
 Die zoet zijn en gedwee,
 Zing' op maar, vroolijk zangertje,
 Wij zingen met u mee.

VLEUGELN.

G. K. V. D. C.

Een lied, een lied uw le - ven lang, ach
 mocht ge 't we - ten, lie - - ve vrin - den, dat
 zij uw har - te blij of bang, gij be - ter weerklank niet kunt
 vin - den dan in ge - zang, dan in ge - - zang.

Van wat er aamt in veld en vloed,
 Heeft niets een schooner, zaal'ger leven
 Dan 't voog'lijn, dat met frisschen moed
 In duizend lied'ren, onder 't zweven
 De schepping groet.

Of — zoo het diertje vroolijk schijn'
 Omdat het vleug'len heeft ontvangen,
 Gij vliegt zoo goed als 't vogelijn;
 Laat maar de dankbaar blijde zangen
 Uw vleug'len zijn!

HEINE.

II.
LOFZANGEN.

1.

GOD IS OVERAL.

mf

Wijze Gezang 7.

Op ber-gen en in da-len en o-ver-al is God! waar
Zijn trou-we Vader-oo-gen zien al-les van na-bij, wie

wij ook im-mer dwa-len of zit-ten, daar is God! waar
steunt op zijn ver-mo-gen, dien dekt en ze-gent Hij! Hij

p

mijn ge-dach-ten zwe-ven of stij-gen, daar is God! om-
hoort de jon-ge ra-ven, be-kleedt met gras het dal, heeft

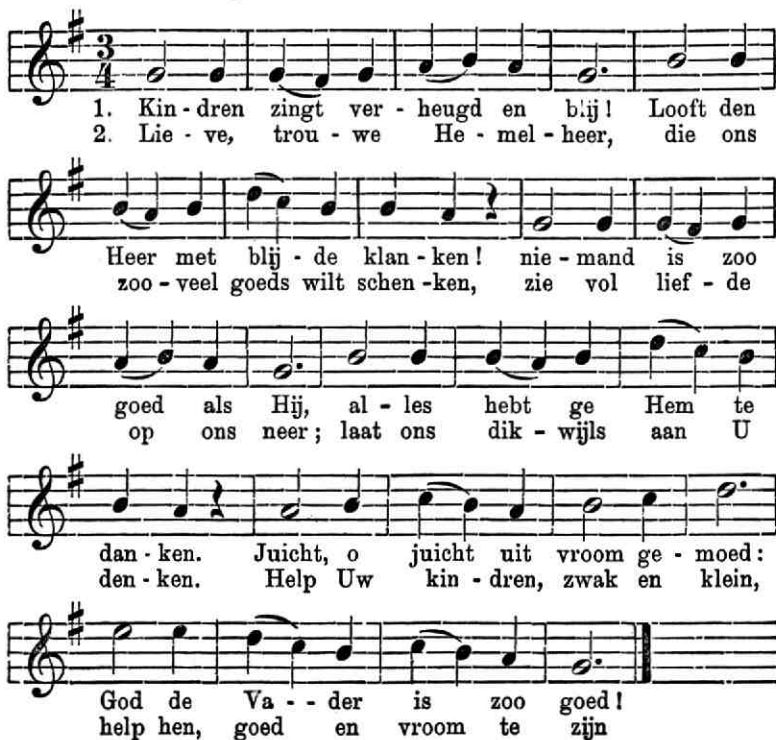

laag en hoog ver-he-ven, ja! o-ver-al is God!
zelfs voor wer-men ga-ven, ja zorgt voor 't gansch heel-al.

overal zijn

2.

„KINDREN ZINGT.”

1. Kin - dren zingt ver - heugd en blij! Looft den
 2. Lie - ve, trou - we He - mel - heer, die ons

Heer met blij - de klan - ken! nie - mand is zoo
 zoo - veel goeds wilt schen - ken, zie vol lief - de

goed als Hij, al - les hebt ge Hem te
 op ons neer; laat ons dik - wijls aan U

dan - ken. Juicht, o juicht uit vroom ge - moed:
 den - ken. Help Uw kin - dren, zwak en klein,

God de Va - - der is zoo goed!
 help hen, goed en vroom te zijn

3.

„O GIJ HEILIGE.”

Zacht en rustig.

Siciliaansche Volkswijze.

O, Gij Hei - li - ge, Al - barm - har - ti - ge,

Heer en Schep-per der aar - - de! geef ons Uw
p ze - gen op on - ze we - gen; hoor ons,
f hoor ons, o Va - - der!

4.

G E B E D.

O God, die nooit een kind ver-geet, maar 't liefhebt als een
 Va - der, duld dat ik met een dank - baar hart U
 met mijn be - de na - der.

Ofschoon ons oog u nimmer ziet,
 Toch zijt gij in ons midden,
 Wanneer wij met oprecht gemoed
 Vertrouwend tot U bidden.

O God! wat is Uw liefde groot!
 Gij riept mij in het leven,
 En alles wat ik dierbaars heb,
 Is mij door U gegeven.

Vrouw **BILDERDIJK.**

5.

OCHTENDDANK.

Wij, kindren, knielen dankend neêr,
 En loven U, o Lieve Heer!
 Nu wij uit zoeten slaap ontwaken.
 Uw hand maakte onze peluw zacht,
 Uwe Englen waakten heel den nacht,
 Dat ons geen onheil mocht genaken;
 En thans geeft gij ons nieuwe kracht: —
 O Vader! U zij dank gebracht!

6.

MORGENGEDACHTE.

Oud-Ned. Volkswijze.

Lief - lijk is de mor - gen - stond als men dien met

God be - gint; vreugd' in 't hart, dank in den mond

voe - gen ie - der deugd - zaam kind, dat na een ge -

rus - ten nacht in des Schep - pers trou - we wacht

zon - der leed en zon - der zorgen 't licht groet van den morgen.

GOEVERNEUR.

KINDERYREUGDE.**Opgewekt.***mf*

1. O, wij kin-d'ren, wij le - ven als de voog-len zoo
 2. Van ons al - les te ge - ven wordt de Heer nimmer
 3. O, wat rijk - dom van ze - gen geeft die liefd-rij - ke

blij, want de Va - der daar bo - ven zorgt voor
 moe, el - ken dag dui - zend ga - ven strooit Hij
 God, mocht ik al - tijd maar le - ven naar Zijn

u en voor mij.
 vriend-lijk ons toe.
 wil en ge - bod.

ALLES VAN GOD.

A. BRAUN.

Van U zijn al - le din - gen van U, o God, al -

leen! Van U de ze - ge - nin - gen, o Hoor - der der ge -

p

beën. Uw lief-de en trouw om - rin - - gen mijn

f

wankelende schreën, en wat we ooit goeds ont-vin-gen het

p

komt van U al - leen, het komt van U al - leen.

9.

L O F L I E D.

Matig.

A. F.

Met dui - zend stemmen klinkt al-om langs bosch en veld en

vloed, een vroo-lijk lof - lied U ter eer, o Va - der, grooten

p

goed. De vo - gel, die in 't lucht - ruim zweeft, hij

zingt dat ou - de lied, dat ruischt door 't loover van den eik en

speelt door 't golvend riet. Ons hart verstaat dien blij-den toon en
met dien ju - bel - klank, waar - in zich gansch 't Heel-
al ver - eent, ver - heft zich on - ze dank.

10. (88)

LOFZANG.

FRANS ABT.

De lof-zang rijst naar bo-ven in 't stil-le mor-gen-
uur, om dankbaar Hem te lo - ven, den Schepper der na-
tuur. Van hem daalt al - - les ne - der, de

Va - der, trouw en tee - der, houdt o - ver ons de

wacht, houdt o - ver ons de wacht bij dag en

nacht, bij dag en nacht.

11. (89)

LOOFT DEN HEER.

Dat ons lof-lied vroe-lijk rij - ze! Dat het klin - ke

tot uw eer; dat der kin - dren mond U prij - ze

voor uw gunst en goed - heid, Heer! Looft den Heer!

Looft den Heer! Hal - le - lu - ja, Hal - le - lu - ja,

Hal - le - lu - ja! zingt zijn eer!

Boven bidden, boven denken
 Hebt Gij aan ons welgedaan,
 Ach, wij kunnen U niets schenken,
 Neem ons staamlend lied slechts aan!
 Looft den Heer, looft den Heer!
 Halleluja! Zingt zijn eer!

De eng'len en der zaal'gen koren
 Prijzen U in 't hemelhof.
 Ook naar kinderen wilt Gij hooren;
 Uit hun mond bereidt Ge U lof,
 Looft den Heer! Looft den Heer!
 Halleluja, Halleluja,
 Halleluja, zingt zijn eer!

12.

H Y M N E.

Wij knielen voor uw troon, o heilig Hemelvader,
 En bieden u met vreugd ons vurig danklied aan;
 Gij milde bron van 't goede en rijke levensader,
 Hoe hebt Ge uw kindren welgedaan.

Aan 't lichaam schonkt gij kracht en deedt den geest ontwaken;
 De rijke gaav' der taal hebt Ge aan 't verstand gehecht,
 En eindlijk, groote God, omdat Ge ons woudt volmaken,
 Hebt Gij ons liefde in 't hart gelegd.

O neem ons danklied aan en hoor de reine bede,
 Die uit ons kinderhart den weg vindt naar omhoog,
 Sterk onze zwakke kracht, leid onze wankle schrede,
 Trek Gij tot U ons zoekend oog.

Wij willen niet alleen U in een loflied eeren,
 Maar heel ons leven zij aan uwen dienst gewijd;
 De liefde, die Ge ons gaaft, moog' tot u wederkeeren
 Als 't offer onzer dankbaarheid.

13. (90)

BIJ 'T HEENGAAN.

Fransche Zangwijze.

Bij 't heen-gaan vra-gen we U, o Heer: zie

zeeg'-nend op uw kin-d'ren neêr, wil on-ze leids-man

we-zen; als Gij ons steunt, als Gij ons hoedt, gaan

wij zoo vei-lig en zoo goed, dan is er niets te vree-zen.

A-men, A-men! Help ons stre-ven, vroom te le-ven,

breng ons na-der tot uw troon, o He-mel-va-der!

DANKLIED.

Opgewekt. *mf*

ANSELUS WEBER.

Ja, nog een-maal klin - ke hier ons kunst - loos
 lied Dat nu 't uur van schei - den slaat,
 hart en mond ont - vliet.

U ter eere klink' het
 God, wiens liefde en trouw
 Tot den grooten kindervriend
 Ook ons leiden wou.

Leerdet Ge ons niet luistren
 Naar Uw heilige stem,
 Sprekend ook in 't kinderhart
 Vol van ernst en klem?

Deedt Ge ons niet gevoelen:
 Ware liefde alleen (luk,
 Schenkt een mensch het hoogst ge-
 Maakt met U hem één?

Nooit vergete ons harte,
 Onder lief en leed,
 Wat Gij van onze eerste jeugd,
 Vader voor ons deedt.

Dat wij heel ons leven,
 Al wat kwaad is vliën.
 Blijde en dankbaar 't goede doen,
 Moge Uw oog dat zien!

B. TER HAAR BZ.

„IS MIJN BEGEEREN.”

Niet te langzaam.

Oude wijze.

p

Is mijn be - gee - ren dik - wijls on - rein,

pp

wie zal mij lee - ren, hei - lig te zijn? God on - ze

Heer mint mij zoo teer; als ik Hem na - der

voel ik mij rein. Met mijn ge - dach - ten, woorden en

f

daan, met al mijn krach - ten bid ik Hem aan.

B E D E.

Langzaam.

Koraalmelodie.

Geef mij een rein en tee - der hart, een

hart dat U zoo - zeer be - mint, dat het in

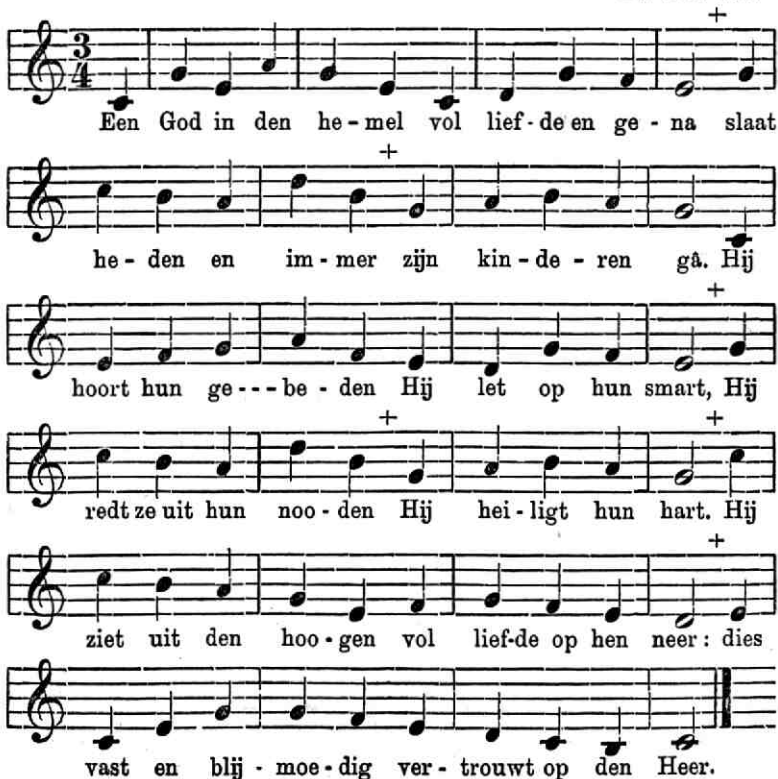

Geef mij een vasten, fieren wil, | Geef mij, o Heer, het hoogste goed
 Die enkel op uw pad wil gaan | Dat ooit gevonden werd op aard:
 Om zoo blijmoedig, nedrig, stil, | Een diep, een rijk, een vroom gemoed,
 Geloovig in Uw dienst te staan. | Uw godd'lijk welbehagen waard.

17.

VERTROUW OP GOD.

Ev. Gez. 199.

18.

„BEVEEL GERUST UW WEGEN.”

Oudduitsche koraalwijze.

Be - veel ge - rust uw we - gen, al wat u 't har - te
deert, der trou - we hoe - de en ze - gen van Hem, die 't al re -
geert. Die wol - ken, lucht en win - den wijst
spoor en loop en baan, die zal ook we - gen
vin - den waar langs uw voet kan gaan.

Uit Ev. Gez. No. 73.

19.

B E D E,

Psalm 65.

Geef mij, o Heer! een o - pen har - te, dat

III.
FEESTLIEDEREN
EN
GELEGENHEIDSLIEDEREN.

1. (72)

OUDE-JAAR.

Rustig.

CATH. VAN RENNES.

Ou-de jaar! O laat ons rus-ten, om-zien eer wij
ver-der gaan; 't Nieu-we jaar word' niet be-gon-nen,
eer wij heb-ben stil-ge-staan; eer we in ernst ons
zel-ven vraag-den: „Deed ik waar-lijk, wat ik kon?
Ben ik wij-zer, be-ter, vro-mer dan toen 't jaar zijn
loop be-gon?“

God gaf ons zijn zon en regen,	Oudejaar! De jaren vlieden
Gaf ons vreugde, gaf ons smart;	En zij keeren nimmer weer;
Maakten wij genot en lijden	Ieder jaar dan vinde ons verder
Tot een zegen voor ons hart?	In den dienst van God, den Heer.

J. F. D. M.

2. (73)

NIEUWE-JAAR.

Matige beweging.

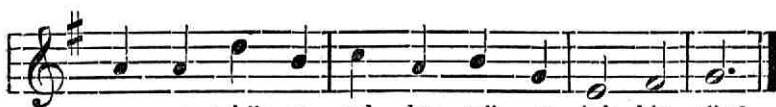
SCHULTZ.

Wat brengt ge ons, nieu - we jaar - kring, meê? Be-

looft ge ons voorspoed, vreugd en vree? brengt ge ons veel blij-den

zon - ne - schijn en zul - len wij ge - luk - kig zijn?

Wij weten 't niet, dat weet niet één,
 Dat weet de goede God alleen.
 Slechts weten wij, in vreugd en pijn,
 Dat we in Gods hoede veilig zijn.

Hij is ons nu ook weer nabij,
 En daarom juichen wij zoo blij,
 Met dankbaar hart, met frisschen moed:
 „Wees, nieuwe jaarkring, wees gegroet!”

JACOBA.

3.

NIEUW-JAAR.

Wijze No. 3 II.

Alle menschen
bidden, wenschen,
op den eersten dag van 't jaar,
Heil en zegen
op hun wegen,
en zij bidden 't voor elkaar.

„Geef ons vrede,”
zegt hun bede
tot den trouwen Zegenaar;
„Schenk ons krachten,
leer ons trachten,
beter worden in dit jaar!”

G. W. VAN ROSSEM.

4.

KERSTFEEST.

Wijze No. 11.

O Kerstfeest, heerlijk Kerstfeest!
Wat vreugde bracht ge ons weer!
Wij keerden dankbaar huiswaarts,
En juichen telkens meer:
„O mocht een ieder 't weten,
Wij zullen 't nooit vergeten,
Wat bracht een heil en vrede
Dit feest ons mee!”

Wij hoorden veel van Jezus,
Die met een grooten schat
Van liefde, trouw en teeder,
Het kind heeft liefgehad...
Wij zongen blijde koren,
Wij zagen lichtjes gloren,
Als 't licht, in duistren nacht,
Aan ons gebracht.

Wij willen 't goed onthouden,
En, — zijn wij thuis bijeen —
Dat licht van dankbre vreugde
Ook spreiden om ons heen. —
Steeds vriendlijk zijn, vol liefde,
Vergeven, wie ons griede,
En helpen, waar men leed,
Als Jezus deed. —

Wij danken u, o Vader,
Voor wat ge ons hebt bereid;
Wij danken voor den zegen,
Dien 't Kerstfeest heeft verspreid,
Geef, trouwe, lieve Vader,
Dat voor ons al te gader
Dit Kerstfeest, schoon en blij,
Gezegend zij!

4a.

WELKOMSTGROET. *)

Matig langzaam.

RICHARD HOL.

Weer is het Kerst-feest aan - ge - - bro-
Een vriend'-lijk „wel-kom !” klinkt u te-

ken, de vreug-de - - licht - jens zijn ont - - sto-
gen; het Kerst-feest breng' u vreugd en ze-

ken, de boom met al zijn glans en gloed--
gen, het leer' aan al - len groot en klein-

hij wil u ook weër he - den too - nen, dat
hij aan wiens lief - de wij ge - den - ken, wil

*) Den kinderen op het Kerstfeest toe te zingen. Zie voor de begeleiding
„Vrij en Vroom” No. 4.

5. (77)

KERSTLIED.

Siciliaansche Volkswijze.

Want het leven,
Hem gegeven,
Was ten zegen voor heel de aard
Jezus bracht ons nader
Tot den Hemelvader;
Zingt, hij is uw loflied waard!

Naar den hoogen
Slaan wij de oogen.
Liefd'rijk God! U bidden wij:
Leer ons heel ons leven,
Jezus na te streven:
Maak ons heilig, zooals hij!

M. K.

6. (77)

KERSTNACHT. *)

RICHARD HOL.

p

De Kerst-nacht is ge - ko - men, de stil - le, heil - ge

nacht, die sinds zoo ve - le eeu - wen op aar - de ze - gen

f

bracht. Laat Go - de ons daar - voor dan - ken, en prij - zen zijn ge -

+p

na; zingt al - len Hem ter ee - re, looft God, looft

*) Dit nummer kan niet zonder begeleiding gezongen worden.

f + *rit.*

God, looft God, Hal - le - lu - ja!

A. F.

7. (80)

BIJ DEN KERSTBOOM.

NIELS W. GADE.

mf + + >

De kerst-boom prijkt, 't is kin-der-feest, ziet hoe de licht-jes

>

glo - ren; „weest” roe-pen zij „ver - heugd van geest, want

f

Je - zus is ge - bo - ren. Hij kwam als 't licht in

+ > *f*

duis-tren nacht, en heeft ons 't hoogste goed ge-bracht; ge-

8. (79)

KERSTLIEDJE.

Dit liedje kan niet zonder begeleiding gezongen worden.

RICHARD HOL.

Vers 2, 3 en 4. *mf*

2. Zingt van den groo - ten kin - der-vriend, die ons zoo

graag wou lee - - - ren, dat God ons als een

Va - der mint; zingt hem een lied ter

ee - ren.

Hij, die zoo goed, zoo vroom, zoo rein,	Zingt hem een lied en hebt hem lief,
Zijn hart aan God wou geven,	Volgt hem geheel uw leven,
Heeft ons geleerd Gods kind te zijn	En wilt als hij uw gansche hart
En naar zijn wil te leven.	Aan God, den Vader, geven.

Juicht! kindren, juicht nu blij van geest,
 En laat uw loflied hooren!
 Zingt, zingt verheugd van 't heerlijk feest,
 Dat Jezus werd geboren!

JAMAC.

'T IS VOLBRACHT.Oud-duitsche
koraalmelodie.

't Is vol-bracht. Het oog ge-lo-ken in de om-hel-zing
Heeft de Mees-ter 'twoord ge-spro-ken en de laat-ste

van den dood, 't Is vol-bracht, het is ge-le-den,
a-dem vlood.

heel de gru-wel werd ge-pleegd, en de kelk is

niet ver-be-den, maar ten bo-dem toe ge-leegd.

't Is volbracht. Het is gedragen,	't Is volbracht. Geen wanhoopsteeken
En des vijands wapen faalt.	Vraagt de held, die dus ontsliep;
Naar des Vaders welbehagen	Zalig, wie 't hem na mocht spreken
Heeft het kind gezegepraald.	Eer zijn God hem tot zich riep.

J. F. D. M.

10 (82).

HOZANNA.

Engelsche Gezangwijze.

„Ho-zan-na! Ho-zan-na, Ge - ze - gend is Hij, die
Ho-zan-na! Ho-zan-na! 't Gejuich neemt geen eind, ja,

komt in den naam van den Heer!” Zoo ju - belt de
waar - lijk die in - tocht is schoon. Maar 't oog van den

scha - re, die Je - zus ont - moet, ter - wijl zij met
mees - ter blik ern - stig in 'trond, hij voelt, hoe zijn

pal - men en bloe - men Hem groet, be - wij - zend Hem
woord te ver - geefs heeft ver - kond: 'k Ben ko - ning, maar

ko - nink - lij - ke eer.
niet voor een troon.

Hozanna! Hozanna! De waan is voorbij,
De vorst wordt gesmaad en gehoond.
En „kruisigt hem!” klinkt het verward door elkaar,
Maar Jezus spreekt kalm tot de woedende schaar:
„k Ben koning — met doornen gekroond.”

„Hozanna! Hozanna! Gezegend is hij,
 Die kwam in den naam van zijn Heer!”
 Weer trekt hem de jublende schaar te gemoet,
 Die 't offer der liefde hem legt aan den voet,
 D' onsterflijken koning ter eer.

J. F. D. M.

11. (83)

ONSTERFELIJK.

P. J. SCHULZ.

Goe-de Vrij-dag, toen uw mor-gen o - ver

de aar-de lich - ten zou, hield de zon 't ge - laat ver-

bor - gen, dreef de gan - sche schep - ping rouw.

En met wanhoop in het harte
 Sloegen zijn getrouwen 't ga.
 Hoe de groote Man van Smarte
 Stierf aan 't kruis van Golgotha.

Maar de Paaschdag is verschenen,—
 Ende zon kreeg dubb'lengloed,—
 En de wanhoop is verdwenen
 Uit der vrienden droef gemoed.

Want, ging Jezus heen van de aarde,	Neen, het Goede zal niet sterven
Leefde niet zijn geest en woord,	En de Liefde niet vergaan,
Nu erkend in volle waarde,	Zou men die ook duizendwerven
In het hart der zijnen voort?	Aan het kruis der schande slaan.

J. F. D. M.

12. (84)

PINKSTERLIED.

Opgewekt, niet te langzaam.

PINKSTERBEDE.

Matige beweging.

Engelsche gezangwijze.

1. Word in ons wak - ker, Hei - li - - - ge Geest,
 2. Leer ons het goe - - de vaar dig te doen;

leer ons te vie - - - ren 't Pink - - ster - feest;
 leer ons de lief - - - de kwee - ken en voën.

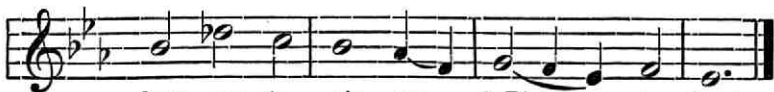
wek in de har - ten krach - ti - gen gloed,
 Leer ons te vlie - den al wat on - - rein,

hei - lig ons le - ven, sterk ons ge - moed!
 ons voor 't ge - we - ten schul - dig doet zijn.

3. Word in ons wak - ker, Hei - li - - - ge Geest,

leer ons te vie - ren 't Pink - - - ster - feest.

J. F. D. M.

14. (87)

LENTELIED.

Opgewekt, vroolijk.

C K. V. D. C.

Wie roept ons daar - gin - der in bos - schen en veld en
jaagt er de wo - ning ons uit? Wie lokt ons door geu - ren ver -
lei - - de - lijk zoet en komt ons bij ie - de - ren
tred te ge - moet, ons boei - end door lief - lijk ge -
luid, ons boei - end door lief - lijk ge - luid.

Het schijnt wel, als riep er een machtige stem:

„Ontwaak toch, gij sluim'rende knop,
Uw schitterend groen tooie heuvel en dal,
Luid klinkt der vogelen jubelgeschal,
En heffe zich hemelwaarts op.”

Gij zijt het, o lente, uw lieflijk gebod

Klinkt diep in het harte mij weer;

Het is mij als fluistert een stemme zoo zacht:

Ontwaak, dank en — arbeid met moed en met kracht,

Uw liefdrijken Schepper ter eer!

15. (86)

L E N T E.

Had ik uw adem, nachtegalen!	Ik prees dien God in mijn gezangen,
Uw zilvertoon,	Die veld en woud (hangen,
Langs alle heuveln, alle dalen,	Weer 't groene kleed heeft omge-
Zou ik uw smeltend lied herhalen,	Na zooveel maanden van verlangen,
Zoo vol, zoo schoon.	Zoo blijde aanschouwd.

Ik zou dien grooten Schepper loven,
Die ongezien
Zijn troon gevestigd heeft daarboven,
En wien de bloempjes onzer hoven
Hun offers bién.

16.

Z O M E R.

Naar buiten! Op naar veld en woud	Daar ruischt door 't volle bladerdak
Het is er nu zoo schoon;	<i>Een</i> hooggestemd accoord;
De zomer is in vol ornaat,	<i>Een</i> zelfde zang: des Hemels lof,
Gezeten op zijn troon.	Wordt heinde en ver gehoord.
Waar of uw voet zich wenden moog,	O God, wat is Uw wereld schoon,
Waar of uw oog ook rust,	Wat is het leven zoet,
't Is alles gloed en kleur en geur,	Hoe dankt U voor die zaligheid,
't Is alles levenslust.	Ons kinderlijk gemoed.

J. F. D. M.

17.

Met gloed.

DE ZOMER KWAM.*)

CATH. VAN RENNES.

De zo - mer kwam met bloe - men en

war - men zon - ne - schijn! In lui - de, hel - dre to - nen juicht

*) Zie voor de begeleiding »Vrij en Vroom,» no. 25.

breed ff

luid die blij - de klank! Tot in de hoog - ste
heem'-len dringt luid die blij - de klank! C. K. v. D. C.

18.

Vlug.

HERFSTLIEDJE.

HUGO NOLTHENIUS.

1. Met zijn vlug - ge wie - ken snelt de zo - mer
2. Wat er bloeit gaat dor - ren, 't rits - lend loof ver -

voort, en het lied van schei - den wordt al - om ge -
telt: aan het schoo - ne le - ven is een perk ge -

hoord. 3. Maar de vruchten la - chen ach - ter 't ge - lend
steld. 4. Doch wij blij - ven o - ver; Storm en dood ten

blad: Ja, de herfst mocht treu - - ren
spijt Leeft in ons de bloe - - - sem

1 2
zoo hij ons niet had. tot in eeu - - - wig - heid.

J. F. D. M.

WINTERZANG.

HUGO NOLTHENIUS.

Mij is, als was het gisteren eerst	Herinnering, gij zoete droom
Dat ginds men 't gouden koren	In lange, droeve winternachten,
maaide,	Gij zijt het, die mij hopen doet;
De groene wei vol bloemen stond,	Vol moed, vertrouwend, wil ik
Het zoete zuidewindje waaide.	wachten.

Niet langer lijkt de winter koud,
 Ik voel de lieve lente komen
 En 'k zie, door 't witte sneeuwkleed heen,
 Reeds groene blaadren aan de boomen.

A. F.

AVONDLIED.**Zacht en tamelijk langzaam.****S. JADASSOHN.**

Zie, d'a - vond is zoo stil - le, de he - mel a - demt

rust; de bloe - men en de vo - gels zijn nu in slaap ge -

kust. Slaapt zacht en droomt, gij vo - gels en bloe - men al te -

gaar! Ook u be - hoedt de He - mel en

zij - ne eng - len - schaar! Ook u be - hoedt de

He - mel en zij - ne eng - len - schaar!

Zie, alle sterren blinken, vergaan is d'avondpracht,
 En met zijn donkren sluier verschijnt de stille nacht
 Straks sluimeren zij allen, wien God het leven geeft,
 En droomen, dat vol liefde een engel hen omzweeft.

Ja, slaapt gerust gij allen, al daalt de donkre nacht;
 De sterren ook verschijnen voor 's Heeren wondre macht.
 Zij fluisteren al zachtkens door hunne stille pracht,
 Des Vaders englen waken, zij houden trouw de wacht!

(Gevolgd.)

21.

„HET IS GODS WIL.”

Adagio messo.

HUGO NOLTHENIUS.

p

Een schoo - ne bloem welkt' in den hof; een
 Wij treu - ren om de schoo - ne bloem, zoo

blij - de kin - der-stem werd stil; twee vriend'lij - ke oog - en
 vroeg ge - knakt. eer - bie - dig stil spreek', die den naam der

rit. mf

wer - den dof, en droef - heid heerscht in 't ou - der - huis; Het
 lie - ve noem': zij is ver - plant naar be - ter oord; Het

is Gods wil.

J. F. D. M.

*) Dit liedje kan niet zonder begeleiding gezongen worden. De begeleiding komt voor in »Vrij en Vroom.»

„GEEN LIED ZOO SCHOON.” *)

Moderato.

HUGO NOLTHENIUS.

Geen lied zoo schoon heeft in Gods oo - gen

waar - de, zoo 't le - ven niet het ze - gel daar - op

zet. Dit zij on - zeer, ons hoog - ste heil op

le - - - - ven

aar - - de, te le - ven naar der lief - de

heil - ge wet. Meer el - ken dag op Je - zus te ge -

heil - ge wet.

Meer

*) Dit nummer kan niet zonder begeleiding gezongen worden.

I N H O U D.

I.

Kinderliedjes.

	Bladz.
1 Goeden morgen	1
2 De Herder	2
3 Jezus voorbeeld	3
4 Laat de kindren tot mij komen	3
5 Wat wij van Jezus leeren . .	4
6 Kindren van één Vader . . .	5
7 Voor God gelijk	6
8 Vraag	7
9 Zonneliêdje	8
10 Dankbaarheid	9
11 Het liefste kind	10
12 Het oog des Heeren.	11
13 Zoo moet het zijn	11
14 Het zonnetje van binnen. .	12
15 Een zonnestraal	12
16 Het liefste plekje	13
17 Heb lief!	15
18 Wat kan ik doen?	15
19 De macht van 't kleine . . .	16
20 Het helmplantje	17
21 Nuttig zijn	17
22 Helpt elkaar!	18
23 Bladvulling	18
24 Medegevoel	19
25 Welâoen	19
26 Een hart van goud	20
27 Zachtheid	21
28 Spotten.	22
29 Dierenplagen	22

Bladz.

30 't Vogelnestje	23
31 Vergeven en vergeten . . .	23
32 Eendracht.	23
33 Psalm 133.	24
34 Afgunst	25
35 Wat geeft genot aan 't leven?	25
36 Tevredenheid	26
37 Kinderplicht.	27
38 Help u zelf	27
39 Vooruit.	28
40 Gods gaven	29
41 Verstand en Hart.	30
42 Flink	30
43 Volharding	30
44 Geduld.	31
45 Trouw	32
46 De waarheid.	33
47 Waar, eerlijk en oprecht . .	34
48 Onpartijdig	34
49 Rechttop	35
50 Moed	36
51 Aan Jantje pedant	37
52 Een woudbloempje	37
53 IJdelheid	38
54 Eerzucht	39
55 Zelfverloochening.	39
56 Stelen	40
57 Klatergoud en edelsteenen .	40
58 Een domme tuinman	41
59 Babbelen	41
60 Een simpel woord	41
61 Het humeur.	42

	Bladz.
62 Drift	42
63 De beste vriend	43
64 Plicht	43
65 Een klein, klein hamertje.	44
65 ^a Wat het geweten doet	44
66 Kinderlied	44
67 Verzoeking	45
68 Schaamte	46
69 Berouw.	46
70 Jong-Holland	47
71 Vlaggelied	48
72 Trouwe liefde	48
73 Patroontasch, Sabel en Geweer	49
74 Vrijheid	49
75 Vaderlandsliefde	50
76 Ons Prinsesje	50
77 Het kleine zangertje.	51
78 Vleugelen	52

II.

Lofzangen.

1 God is overal	53
2 „Kindren zingt”	54
3 „O, Gij Heilige”	54
4 Gebed	55
5 Ochtenddanke	56
6 Morgengedachte	56
7 Kindervreugde	56
8 Alles van God	57
9 Loflied	58
10 Lofzang.	59
11 Looft den Heer	60
12 Hymne	61
13 Bij 't heengaan.	62

	Bladz.
14 Danklied	63
15 „Is mijn begeeren”	64
16 Bede.	64
17 Vertrouw op God.	65
18 „Beveel gerust uw wegen”	66
19 Bede.	66

III.

Feestliederen.

EN

Gelegenheidsgedichten.

1 Oudejaar	68
2 Nieuwe-jaar	69
3 Nieuw-jaar.	70
4 Kerstfeest.	70
4 ^a Welkomstgroet.	71
5 Kerstlied	72
6 Kerstnacht	73
7 Bij den Kerstboom	74
8 Kerstliedje	75
9 't Is volbracht	77
10 Hozanna	78
11 Onsterfelijk	79
12 Pinksterlied	80
13 Pinksterbede	81
14 Lenteliel	82
15 Lente	83
16 Zomer	83
17 De zomer kwam	83
18 Herfstliedje	85
19 Winterzang	86
20 Avondlied.	87
21 „Het is Gods wil”	88
22 Geen lied zoo schoon	89

Bij H. C. A. THIEME te Nijmegen wordt uitgegeven:

VRIJ EN VROOM. Maandblad voor de Zondagsscholen in vrijzinnigen geest, onder Redactie van Mej. J. F. D. MOSSEL. Abonnementsprijs per jaar, franco per post, f 2.—.

LIEDEREN EN GEDICHTJES VOOR DE ZONDAGS-SCHOOL. Prijs f 0.60.

25 Ex. f 6.75; 50 Ex. f 12.75; 100 Ex. f 19.50; 200 Ex. f 33.—.

KERSTCANTATE VOOR KINDEREN door B. TER HAAR Bz.

Prijs f 0.10.

100 Ex. f 6.40; 200 Ex. f 9.40; 300 Ex. f 11.65; 400 Ex. f 13.50 en 500 Ex. f 15.—. Elke 100 Ex. boven de 500 f 2.50.

WELKOMSTGROET, Kerstcantate. Woorden van C. M., Muziek van RICHARD HOL. Prijs f 0.10.

25 Ex. f 1.25; 50 Ex. f 1.50; 100 Ex. f 2.—.

BLOEMLEZING uit de Godsdienstige Geschriften der Israëlieten, door Dr. J. HERDERSCHEE. Tweede, vermeerderde druk.

Prijs f 1.50, gebonden f 1.90.

BLOEMLEZING uit de Oudste Godsdienstige Geschriften der Christenen, door Dr. J. HERDERSCHEE. Prijs f 1.50, gebonden f 1.90.

BLOEMLEZING uit de Apocriefe Boeken des Ouden Verbonds, door Dr. J. HERDERSCHEE. Prijs f 1.25, gebonden f 1.75.

VERHALEN uit het Oude Testament, door Dr. J. HERDERSCHEE. 3 Stukken. Elk Stuk à f 0.40.

NAJAARSBLOEMEN, door JOH. HOOPYKAAS HERDERSCHEE.

Prijs f 0.75.

HERDENKING AAN UWE GELOOFSBELIJDENIS.

Prijs f 0.10.

25 Ex. f 1.75; 50 Ex. f 3.—; 75 Ex. f 4.25; 100 Ex. f 5.—.

EEN WOORD TER HERDENKING UWER TOETREDING TOT DE CHRISTELIJKE GEMEENTE. Prijs f 0.10.

25 Ex. f 1.75; 50 Ex. f 3.—; 75 Ex. f 4.25; 100 Ex. f 5.—.

B. TER HAAR Bz., Grafbloemen uit den Vreemde en van Eigen Grond. Ingen. f 1.25, gebonden f 1.50.

B. TER HAAR Bz., Zonnestraaltjes in de Ziekenkamer, in linnen band f 1.60.